

Învierea

Flavius

Cuvintele dor răstignite pe trup,
semnificația lor plânge-n durere divină
alunecă printre degete pe cruce
curge odată cu sângele pe lângă piroane.

Arde lacrima umilinței noastre,
se scrijelește pe scoarța copacilor
în versuri părăsite de sunete
cu ne-ncepute și nesfârșite mărturisiri.

În sufletul lemnului ori al pietrei
seva amară cu nimic nu se stinge,
se așază-n poemul vorbelor
înlănțuire de taine ne-nțelese
prin care încercăm să ne depășim
cu înălțătoare povețe.

Învierea la porțile cerului
ne face să călătorim prin noi înșine,
fiecare își caută steaua lui.

Acest drum al Golgotei de meditație
unde înviem întrupați în cuvânt
ca sămânța din pământ
cu colțuri de lumină.

Veniți și luați cu inimile sus
lumina lui Hristos.